

บทที่ 4

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความรุนแรงที่ปรากฏในการใช้ภาษาของข่าวอาชญากรรมในหนังสือ-พิมพ์รายวัน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาที่มีความรุนแรงในข่าวอาชญากรรม ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวัน

ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือพิมพ์รายวันแนวประชานิยม (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เดลินิวส์) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2542 ถึง 31 ธันวาคม 2544 โดยศึกษาเฉพาะหัวข้อ ความน่าและเนื้อข่าวที่มีใจความต่อเนื่องจากข่าวหน้าหนึ่งของข่าวอาชญากรรมประเภทข่าวฆาตกรรมและข่าวข่มขืนกระทำชำเรา จำนวนทั้งสิ้น 1,165 ข่าว

สรุปผลการวิจัย

วิทยานิพนธ์นี้ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ วิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษา ในข่าวอาชญากรรม และความเหมาะสมของภาษาข่าวอาชญากรรม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ลักษณะการใช้ภาษาในข่าวอาชญากรรม

จากการศึกษา จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์รายวันแนวประชานิยม ข่าวที่น่าเสนอ ส่วนใหญ่จะเป็นข่าวอาชญากรรม ภาษาที่ใช้ก็มักจะเป็นภาษาที่เร้าอารมณ์และสื่อความหมายที่ รุนแรงอย่างสม่ำเสมอ

1.1 นามวลี

ในการศึกษานามวลีนั้น ผู้วิจัยพบว่า มีนามวลีที่เร้าให้ผู้อ่านมีความรู้สึกหวาดกลัว ต่อความรุนแรงหรือมีความรู้สึกสงสาร หดหู่และเวทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกได้ ดังนี้

1.1.1 ผู้กระทำผิด มักใช้คำเรียกที่สื่อถึงความรุนแรงทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกหวาดกลัว สำหรับคำที่พบมากที่สุดในการข่าวฆาตกรรมคือคำว่า ฆาตกร นอกจากนั้นยังมีการใช้คำขยายหรือ ส่วนขยายหรือใช้กริยาลิขิตทำหน้าที่ขยาย เพื่อเน้นความรุนแรงมากขึ้น

1.1.1.1 ฆาตกร ไม่มีส่วนขยาย มักจะปรากฏให้เห็นทั้งในหัวข้อ ความน่าและ เนื้อข่าว เนื่องจากเป็นคำที่มีความหมายตรง แต่สามารถสร้างความรู้สึกให้กับผู้อ่านได้ว่าเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นนี้มีความรุนแรงและน่ากลัวอย่างมาก

1.1.1.2 ฆาตกร กับส่วนขยาย ผู้สื่อข่าวนำส่วนขยายมาใช้แสดงถึงความโหดเหี้ยมหรือสภาพจิตผิดปกติของผู้กระทำ นอกจากนั้นยังต้องการเน้นให้เห็นถึงการกระทำที่น่ากลัวอีกด้วย คำขยายที่มักจะนำมาใช้ เช่น โหด เหี้ยม เลือดเย็น อามหิต โหด ทมิฬ วิปริต นอกจากนั้นยังมีการนำส่วนขยายที่เน้นว่าจิตใจเป็นที่มาของความรุนแรง เช่น ใจโหด ใจเหี้ยม ใจโหด บางครั้งจะใช้ส่วนขยายที่เพิ่มความน่ากลัว ความชั่วร้ายและความโหดเหี้ยม เช่น สุดโหด สุดเหี้ยม สุดอามหิต โหดเหี้ยม โหดอามหิต

นอกจากนี้ยังใช้กริยาวลีขยายคำเรียกผู้กระทำ เช่น *มาตรการบ้ากาม มาตรการหื่นกาม มาตรการหื่น* โดยจะพบในข่าวข่มขืนกระทำชำเรา เพื่อสื่อให้เห็นว่าผู้กระทำผิดหลงไหล มัวเมาในกามารมณ์จนควบคุมตัวเองไม่ได้และยังมีความต้องการทางกามารมณ์อย่างรุนแรงอีกด้วย สำหรับ คำขยายที่สื่อให้เห็นว่าผู้กระทำผิดมีจิตใจผิดปรกติ ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ นั้นจะใช้คำว่า *โรคจิต วิปริต โรคประสาท* และสภาพผู้ถูกกระทำจะดูสยของขวัญเสมอ

1.1.1.3 คนร้าย ส่วนใหญ่จะพบในเนื้อข่าว เนื่องจากเป็นคำที่ฟังดูไม่ค่อยรุนแรง อาจจะไม่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านหากนำมาใช้ในหัวข้อ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้ส่วนขยายน้อยมาก เนื่องจากมักจะเน้นความรุนแรงที่กริยาวลีในภาคแสดงมากกว่า

1.1.1.4 คำนามที่มี *ไอ้* นำหน้านามและมีการใช้คำกริยากรรมทำหน้าที่คำนาม เช่น *ไอ้โหด ไอ้เหี้ยม ไอ้วิปริต ไอ้ทรน ไอ้คนทรน ไอ้หื่น ไอ้บ้ากาม* คำเหล่านี้มักจะพบในข่าวที่ ผู้กระทำผิดเป็นเพศชายเท่านั้น

1.1.1.5 *ไอ้* นำหน้า ต่อด้วย มาตรการและส่วนขยาย เป็นการผสมนามวลี 2 แบบ เช่น *ไอ้โม่ฆ มาตรการโหด ไอ้มาตรการมหัศจรรย์* เพื่อเพิ่มความน่ากลัวให้ผู้กระทำผิดมากขึ้น

1.1.1.6 เคน กับส่วนขยาย ผู้สื่อข่าวต้องการเน้นให้เห็นว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมรุนแรงและต่ำมาก ส่วนใหญ่จะใช้คำว่า *ทรน มาขยาย*

1.1.1.7 ทรชน กับส่วนขยาย มักจะพบในข่าวข่มขืนกระทำชำเรา โดยจะระบุ คำบอกจำนวนเสมอ เช่น *5 ทรชนบ้ากาม 8 ทรชนหื่นกาม* เพื่อเน้นว่า ผู้กระทำผิดได้กระทำเพียงลำพัง ดังนั้นผลที่เกิดจากการกระทำน่าจะโหดร้ายและรุนแรงกว่าการกระทำเพียงคนเดียว

1.1.1.8 นักฆ่า คำนี้สื่อให้เห็นว่าผู้กระทำผิดมีความชำนาญในด้านการฆ่าคนอย่างมืออาชีพ แต่เป็นคำที่พบไม่มากนัก

1.1.1.9 สถานภาพของผู้กระทำผิด ผู้วิจัยได้ศึกษาไว้ 3 ลักษณะ คือ

ก. นามวลีระบุเพศและวัย และมีส่วนขยาย พบว่าการเรียกผู้กระทำผิดในลักษณะนี้มักเป็นเพศชาย โดยจะเรียกผู้กระทำผิดตามเพศและวัย เช่น *ชายใจโหด หนุ่มคลั่ง เฒ่าอำมหิต 2 เด็กจรจัด หื่น นิ่งโหด* และจะใช้ส่วนขยายตามลักษณะของการกระทำ เช่น ถ้าข่มขืน ก็จะใช้ *หื่นกาม บ้ากาม* แต่ถ้าเป็นฆาตกรรมก็จะใช้ *โหด อำมหิต*

ข. สถานภาพที่โยงกับความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยมักจะตามด้วย ส่วนขยายที่แสดงความโหดเหี้ยม เช่น *พ่อจอมโหด พ่อใจสัตว์ แม่ใจร้าย แม่ใจยักษ์ พี่จอมโหด น้องโหด ศิวอำมหิต ทรพีโหด* การเรียกผู้กระทำผิดเช่นนี้ เพื่อจะสื่อให้เห็นว่าบุคคลที่กระทำทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้น่าจะมีความผิดปรกติทางด้านจิตใจหรือไม่สามารถควบคุมตนเองได้

ค. สถานภาพทางหน้าที่การงาน สำหรับสถานภาพที่เชื่อมโยงกับสถาบันทางสังคมนั้น บุคคลที่กระทำผิด คือบุคคลที่สังคมให้ความเคารพยกย่องและนับถือ ส่วนหนึ่งของสถาบันหลัก มักใช้คำขยายที่แสดงถึงความโหดเหี้ยม เช่น *ครูหนุ่มหื่นกาม ครูบ้ากาม หมอจอมหื่นกาม ร้อยตำรวจเอก ปืนโหด ลูกประคู้ปืนโหด ลูกทัพฟ้าอำมหิต เฒ่าทรน* นอกจากนี้ยังมีการสร้างคำประสมที่มีนัยยะเปรียบผู้กระทำผิดกับสิ่งชั่วร้าย เช่น *มารศาสนา ปีศาจผ้าเหลือง ซาดานในคราบผ้าเหลือง* ส่วนสถานภาพที่

ผิดกฎหมาย มักจะพบในข่าวฆาตกรรม คำที่พบมากที่สุดคือ มือปืน รองลงมา คือ โจร มักจะใช้คำขยายที่แสดงถึงความโหดร้าย เพื่อเน้นถึงความน่ากลัวและการกระทำที่รุนแรง เช่น *มือปืนเหี้ยม มือปืนโหด มือปืนอำมหิต มือปืนนรก โจรโหด สามโจรเหี้ยม*

1.1.2 ผู้ถูกกระทำ มักใช้นามวลีที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสงสาร หดหู่และเห็นใจผู้ถูกกระทำ และมักจะย้าให้ผู้อ่านมีความรู้สึกไม่ติดต่อกับผู้กระทำผิดด้วย คำที่พบมากที่สุด คือ คำว่า *เหยื่อ* นอกจากนี้ยังใช้คำขยายที่สื่อถึงความรุนแรงและอำมหิตของผู้กระทำ

1.1.2.1 เหยื่อ ไม่มีส่วนขยาย มักจะปรากฏในความนำและเนื้อข่าว โดยจะพบในข่าวอาชญากรรมทุกประเภท เนื่องจากเป็นคำที่แสดงภาวะไร้ทางสู้แน่นอนอย่างชัดเจน

1.1.2.2 เหยื่อ กับส่วนขยาย ผู้สื่อข่าวมักใช้ส่วนขยายเพื่อให้เห็นว่า ผู้ถูกกระทำนั้นเป็นเหยื่อของใคร ซึ่งตรงกับนามวลีแสดงความเป็นเจ้าของในภาษาไทย โดยจะแสดงความรุนแรงของการถูกกระทำด้วยผู้กระทำซึ่งปรากฏในตำแหน่งส่วนขยายเหยื่อ นอกจากนี้มักจะใช้ส่วนขยายบอกว่าผู้เป็นเหยื่อนั้นถูกกระทำด้วยวิธีการใด เช่น *ถ้าถูกสังหารด้วยอาวุธปืน จะพบ คำว่า กระสุน* ขยายมากที่สุด ในบางครั้งยังขยายด้วยผู้กระทำอีกด้วย แต่ถ้าถูกข่มขืนกระทำชำเรา มักจะใช้คำว่า *กาม ต้มทา มาขยาย* เพื่อสื่อให้เห็นว่าผู้ถูกกระทำนั้นถูกข่มขืนใจและถูกทำร้าย เพราะความต้องการทางกามารมณ์ที่ผิดศีลธรรม

นอกจากนี้ยังใช้คำว่าฆาตกรรมหรือสังหาร ตามหลังเหยื่อเพื่อเน้นว่า ผู้ถูกกระทำ ไม่น่าจะมีชีวิตรอดได้ ในบางครั้งใช้นามวลีที่เน้นให้เห็นผู้ถูกกระทำนั้น เป็นเหยื่อของผู้ที่มีจิตใจโหดร้าย ทารุณ โหดเหี้ยมและมีความผิดปกติทางอารมณ์อย่างรุนแรงโดยใช้คำว่า *โหด อำมหิต ทมิฬ อารมณ์เถื่อน อาญาเถื่อน* บางครั้งใช้คำว่า *เหยื่อ* ขยายสถานภาพของผู้ถูกกระทำ ซึ่งส่วน-ใหญ่มักจะบุคคลที่ไม่มีความสามารถในการต่อสู้หรือขจัดขืนผู้กระทำได้ นอกจากนี้ยังพบการใช้นามวลีที่ระบุสถานภาพหน้า ต่อด้วย *เหยื่อและส่วนขยาย* เพื่อเน้นว่าผู้ถูกกระทำอยู่ในวัยใด เพศอะไร ถูกกระทำอย่างรุนแรงเพียงใดและหรือผู้กระทำทำซ้ำอย่างไร

1.1.2.3 นามวลีระบุสถานภาพของผู้ถูกกระทำ ผู้วิจัยศึกษาไว้ 3 ลักษณะ คือ

ก. เพศและวัย พบว่ามักมีการใช้คำขยายที่ทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึก เวทนามากขึ้น โดยการระบุอายุ ระบุสถานภาพในขณะนั้น เช่น *หญิงวัย 15 ท้องแก่ ลูกหนึ่ง แม่เฒ่า* เป็นต้น หากผู้ถูกกระทำเป็นเด็ก มักจะใช้คำว่า *น้อย ไร้เดียงสา* ขยาย เพื่อเน้นว่าผู้ถูก-กระทำนั้นไม่สามารถต่อสู้ป้องกันตัวเองได้

ข. สถานภาพที่โยงกับความสัมพันธ์ในครอบครัว มักใช้คำที่เข้าใจง่ายว่า *ผู้ถูกกระทำมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้กระทำอย่างไร* คำที่พบส่วนใหญ่จะไม่ปรากฏคำเรียกที่มีความรุนแรงหรือน่ากลัว อาจเป็นเพราะการระบุความสัมพันธ์ของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำสามารถสร้างความน่าสลดใจได้อยู่แล้ว

ค. สถานภาพทางสังคม ส่วนใหญ่จะบอกอาชีพหรือหน้าที่การงานตลอดจนฐานะทางการเงินของผู้ถูกกระทำ เช่น *นักดนตรีหนุ่มอิเล็กทรอนิกส์ ฐานะอับด. เสียไร้สั้ม* เป็นต้น ในกรณีที่ถูกกระทำนั้นเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคมและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป จะระบุชื่อของ ผู้ถูกกระทำแทนการระบุสถานภาพ เช่น *อุบล บุญชูโชธร โภบาย* เป็นต้น หรือระบุชื่อประกอบกับสถานภาพ เช่น *พ่อเลี้ยงรัตน์ เสียคดี* เป็นต้น

1.1.2.4 ผู้ตาย คนตาย เป็นคำที่พบในการเรียกผู้ถูกกระทำที่รองลงมาจากคำว่าเหยื่อ มักจะพบในเนื้อหาข่าว ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้คำที่เน้นความโหดร้ายเพื่อดึงดูดใจผู้อ่าน เป็นเพียงการให้ข้อมูลว่าผู้ถูกกระทำนั้นได้ถึงแก่ความตายแล้วเท่านั้น

1.2 กริยาวลี

ผู้วิจัยพบว่า ข่าวที่ศึกษาใช้กริยาวลีแสดงการประทุษร้ายด้วยอุปกรณ์ต่างๆ ส่วนใหญ่จะจำแนกคำตามลักษณะอุปกรณ์นั้นๆ และมักจะใช้คำว่า กระหน่ำ ในการประทุษร้ายด้วยอุปกรณ์ ทุกชนิด เช่น กระหน่ำแทง กระหน่ำฟัน กระหน่ำยิง กระหน่ำตี ทั้งนี้เพื่อให้รู้สึกว่าคุณกระทำใช้แรงมากหรือมุ่งจะทำร้ายอย่างไม่ลดละ

1.2.1 ประทุษร้ายด้วยของมีคม พบว่ามีการใช้กริยาวลีที่สื่อความหมาย แสดงถึงกรรม-วิธีที่ทารุณ และมักแสดงผลเป็นบาดแผลที่น่าสยดสยอง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาไว้ดังนี้

1.2.1.1 แทงพรุน จ้วงแทง กระหน่ำแทง เสียบ กะชวก กะชวกแทง กะชวกยับ กริยาเหล่านี้มีความหมายรวมๆ ว่าแทง บ่งชี้ว่าคนร้ายใช้มีดเป็นอาวุธโดยไม่ต้องระบุ มักใช้ส่วนขยายแสดงจำนวนบาดแผล ซึ่งสามารถช่วยให้เห็นถึงความรุนแรง โหดร้ายและน่ากลัว บางครั้งใช้คำที่แสดงการประทุษร้ายอย่างต่อเนื่อง เช่น *แทงพรุน กระหน่ำแทง จ้วงแทงไม่ยั้ง กะชวกยับ* เพื่อสื่อถึงความโกรธแค้นที่ผิดปกติ นอกจากนี้ยังมีการบอกจุดที่ถูกทำร้าย ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นบริเวณอก อาจเป็นเพราะมุ่งให้ถูกหัวใจ แสดงให้เห็นว่าผู้กระทำมีเจตนาฆ่าอย่างชัดเจน

1.2.1.2 สับ ตัด ผ่า มักขยายความด้วยกริยาวลีในอนุภาควิเศษณ์ที่มีประธาน หมายถึงผู้ตาย เช่น *ผ่าหัวน้องดับสยอง* นอกจากนี้ยังใช้หน่วยกรรมตรงที่ระบุอวัยวะของผู้ถูก- ทำร้ายไว้แทบทุกครั้ง การกระทำที่เกิดจากกริยาเหล่านี้มักใช้ ขวาน อีโต้ เป็นอาวุธ เพื่อเน้นให้เห็นว่าผู้กระทำมีจิตใจโหดเหี้ยมและอำมหิต เนื่องจากการกระทำในลักษณะนี้ต้องใช้แรงและกำลัง อย่างมาก บางข่าวยังมีนัยว่าเป็นการกระทำที่รุนแรงโดยไร้เหตุผลสมควร เช่น *ทำด้วยความโลภ*

1.2.1.3 ฟัน กระหน่ำฟัน กริยาวลีเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการกระทำที่ใช้ของมีคมฟาดลงไปอย่างรุนแรง เน้นว่าผู้ถูกกระทำได้รับความทรมานเป็นอย่างมาก นอกจากนี้มักจะระบุชนิดของอุปกรณ์ เช่น มีดพร้า หรือมีดชนิดอื่นที่มีใบมีดขนาดใหญ่อย่างพร้า พบว่ามีการคำช่วยกริยาหน้าหน่วยแก่นในกริยาวลีว่า กระหน่ำ เพื่อย้ำว่าการกระทำในครั้งนี้มีได้เกิดขึ้นเพียง ครั้งเดียว ในบางครั้งใช้คำกริยาหลายคำเรียงกัน เช่น *รุมฟันและ*

1.2.1.4 เชือด ปาด พบว่ากรรมของกริยาวลีนี้ คือ คอ ผู้กระทำมักกระทำ ครั้งเดียว โดยจะเน้นที่ผลของของการกระทำ เช่น *คอห้อยร่องแรง จนคอหวิดขาด จนเกือบขาด*

1.2.1.5 หลายคำในข้อความต่อเนื่อง ผู้วิจัยพบว่ากริยาวลีที่ปรากฏในส่วนประกอบต่างๆ ของข่าว มีทั้งที่ใช้กริยาซ้ำกันและต่างกัน ในส่วนที่ต่างกันนั้นสามารถบ่งบอกการกระทำที่ประกอบด้วยของมีคมหลายชนิด เช่น *คว่ำจอบสับ...ใช้ขวานจามซ้ำ กรรไกร-คัตเตอร์-มีด-ปาดคอ-กะชวกไล่ไหล* เป็นต้น หรือชนิดเดียวก็ได้ เช่น *เชือดคอ...ใช้มีดกรีดหน้าท้อง* ใช้ "อีโต้" ฟันฉับ สับคอ เป็นต้น การกระทำเหล่านี้จึงมักจะสื่อให้เห็นถึงความโกรธแค้นอย่าง รุนแรงที่ผู้กระทำมีต่อผู้ตาย

นอกจากนี้ยังสังเกตได้ว่า ส่วนใหญ่ในหนึ่งข่าวมักจะปรากฏกริยาที่แสดงถึงการประทุษร้ายด้วยของมีคัมมากกว่า 2 คำ คำที่ปรากฏในความนำมักจะปรากฏซ้ำในเนื้อข่าวบางครั้ง คำที่ปรากฏในหัวข่าวจะปรากฏทั้งในความนำและเนื้อข่าว

1.2.2 ประทุษร้ายด้วยของแข็ง คำที่พบส่วนใหญ่ คือคำว่า ทบ พาด และตี มีส่วนน้อยที่จะใช้คำว่าหวด อาจนำด้วยคำว่า กระทบา เพื่อเน้นว่าผู้กระทำออกแรงอย่างหนักและต่อเนื่อง โดยปราศจากการยั้งคิดบ่อยครั้งระบุสภาพอวัยวะสำคัญที่ถูกประทุษร้าย นอกจากนี้ยังระบุอาวุธที่ใช้ทำร้ายในหน่วยขยายของกริยาลิ เช่น ทบด้วยของแข็ง

1.2.2.1 ทบ ตี กระทบาตี พบว่าอวัยวะที่ถูกทบบ ตีมักจะเป็นหัวหรือกะโหลก หลายครั้งในหนึ่งข่าวจะใช้ทั้งสามคำร่วมกัน โดยมีส่วนขยายเป็นอนุภาควิเศษณ์แสดงความ โหดเหี้ยม ทารุณและรุนแรง เช่น ...ถูกทบบด้วยของแข็งจนกะโหลกยุบ... ...ถูกตีด้วยของแข็ง จน หน้ำยุบ... เป็นต้น

1.2.2.2 พาด กระทบาพาด การกระทำในลักษณะนี้มักจะใช้คำว่า กบด แตนการใช้คำว่าหัวหรือศีรษะ เพื่อเน้นให้ฟังดูรุนแรง มักจะระบุอาวุธที่ใช้กระทำทุกครั้ง ในบางครั้งจะระบุผลของการกระทำด้วย

1.2.2.3 หลายคำในข้อความต่อเนื่อง พบว่ามักจะเกิดจากการกระทำด้วยอาวุธชนิด เดียวกัน แต่ใช้กริยาที่แตกต่างกันออกไป ส่วนใหญ่ในหนึ่งข่าวมักจะปรากฏกริยาที่แสดงถึงการ ทำร้ายด้วยของแข็ง ไม่น้อยกว่า 2 คำ นอกจากนี้ยังสังเกตได้ว่าคำที่ปรากฏในหัวข่าวจะไม่ปรากฏซ้ำในความนำ แต่จะไปปรากฏที่เนื้อข่าวแทน หากหัวข่าวไม่ระบุกริยาลิที่แสดงการประทุษร้ายด้วยของแข็ง มักจะระบุในความนำ

1.2.3 ประทุษร้ายด้วยปืน ผู้วิจัยพบว่าเป็นการประทุษร้ายที่มีมากที่สุด และกริยาลิที่ใช้มีความหลากหลายมากที่สุดเช่นเดียวกัน แต่ทั้งนี้ก็มักจะประกอบกับคำว่า ยิง เป็นส่วนใหญ่ ในบางครั้งจะระบุชนิดของอาวุธ เพื่อเน้นความน่ากลัว เนื่องจากเป็นอาวุธที่มีความรุนแรงและมีอำนาจในการทำลายสุขภาพของผู้ถูกกระทำมักจะเป็นที่สยดสยองแก่ผู้พบเห็น กริยาลิในกลุ่มนี้มีดังนี้

1.2.3.1 ยิง ตามด้วยอวัยวะหรือสภาพของผู้กระทำ หากตามด้วยอวัยวะมักใช้คำที่สื่อถึงความรุนแรงแสดงผลในส่วนขยายกริยาที่ถูกยิง เช่น ยิงเข้าตาซ้ายทะลุลูกนัยน์ตาทะลิก ยิงเข้ากลางกระหม่อมทะลุกลาง เป็นต้น เพื่อเน้นว่าเป็นการกระทำที่รุนแรงและผู้ถูกกระทำไม่สามารถมีชีวิตรอดได้ ในบางครั้งใช้คำเหมือนกับว่าผู้สื่อข่าวอยู่ในเหตุการณ์ เช่น ...ทรุดฮวบ ...ตายคาที่ หรือมีการพรรณนากลิ่นเลือดประกอบ

ในกรณีก็ตามด้วยสถานภาพของผู้ถูกกระทำ พบว่าคนผู้นั้นจะต้องเป็นคนมีชื่อเสียงหรือมีบทบาทสำคัญในชุมชน การระบุจึงเสริมความอูกอาจของอาชญากร เมื่อใช้คำว่า ยิงพรุน สื่อว่าผู้กระทำมุ่งให้ตายโดยไม่เปิดโอกาสให้รักษาเยียวยาได้

1.2.3.2 จ่อยิง บุกยิง จ่อโหด ระเบิดกระสุน ลั่นกระสุน กริยาเหล่านี้มักจะพบในข่าวอาชญากรรมประเภทข่าวฆาตกรรม เนื้อข่าวส่วนใหญ่จะแสดงให้เห็นว่าผู้กระทำมักจะตั้งใจมาโดยเตรียมการไว้ล่วงหน้าและมีเหตุจงใจที่ชัดเจน สำหรับคำว่าจ่อยิง ผู้เขียนต้องการแสดงความอูกอาจของผู้กระทำ เป็นการกระทำที่จะต้องเข้าไปใกล้ตัวผู้ถูกกระทำมากที่สุด บางครั้งใช้ คำว่าเผาขน ต่อท้าย เพื่อย้ำความหมายของคำว่า จ่อยิง นอกจากนี้ยังมีการขยายความให้ได้เห็นภาพของความรุนแรงยิ่งขึ้น โดยแสดงผลของการยิง เช่น หัว

สมองกระจาย สมอง-กระจายเต็มรถ เป็นต้น ส่วน บริเวณที่ถูกจ่อยิ่งมากที่สุด คือ ศีรษะ ซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญ และพลาดได้ยาก

นอกจากนี้ยังมีการนำคำว่า ระเบิดกระสุน ซึ่งมีนัยเน้นเสียงดังสื่อความรุนแรงมากขึ้น ส่วนคำว่า บุกยิง แสดงถึงการจู่โจม มีเป้าหมายเฉพาะเจาะจงและชัดเจน การใช้คำว่า เข็ม ตามหลังหน่วยแก่นของ กริยาวลี เพื่อสื่อว่าผู้เขียนข่าวได้แสดงทัศนคติในเชิงตัดสินคุณค่า

1.2.3.3 กระหน้ายิง สาดกระสุน กราดยิง ชัด ถล่ม บุกถล่ม ยิงถล่ม ชัลโว ประกอบ รัว รัว รัวกระสุน ริวอาก้า ริวยิง คำเหล่านี้มีความหมายไปในทางเดียวกันคือ กระทำด้วยปืนหรือกระสุนปืนเป็น ชุด คำว่า ถล่ม และ ชัด มักจะตามด้วยชื่อชนิดของอาวุธ เช่น ถล่ม- อาก้า ถล่มเอ็ม 16 ชัดลูกซอง ชัด เอ็ม 16 เป็นต้น ส่วนคำว่า ชัลโว เป็นคำยืมจากภาษาอังกฤษ ที่นี้ปรับใช้เป็นกริยา สกรรม เช่น *ชัลโวคับเสี้ย* หรืออาจจะบุอาวุธ เช่น *ชัลโวอาก้า*

จากการศึกษาพบคำที่ใช้ซ้ำกัน คือ ...สาดกระสุนแค่คนเดียว อาจเป็นเพราะผู้สื่อข่าวเห็นว่า กระสุนมีการเคลื่อนที่เร็วและแรงอย่างน้ำที่ถูกสาดออกไปทีเดียวก็ได้

1.2.3.4 หลายคำในข้อความต่อเนื่อง พบว่ามีการใช้กริยาวลีหลายกริยาวลี โดยมักจะไม่ใช่หน่วยแก่น ทั้งนี้อาจต้องการเน้นให้เห็นถึงความรุนแรงและความโหดร้ายของอาชญากร

ก. พฤติกรรมของผู้ยิงในหัวข่าว ความน่าและเนื้อข่าว พบว่าหัวข่าวมักจะใช้ คำที่กระชับและกระทบความรู้สึก โดยมีกระบอกวิยะหรือบุคคลที่ถูกยิง เพื่อดึงดูด ความสนใจจากผู้อ่านให้ติดตามอ่านเนื้อข่าวต่อไป ส่วนความน่าและเนื้อข่าวจะบรรยายลักษณะของการกระทำและผลการกระทำเพื่อให้ รายละเอียด นอกจากนี้ยังพบว่าใช้คำกริยาในหน่วยแก่นแตกต่างกันในหัวข่าวกับ เนื้อข่าวแม้จะเป็นพฤติกรรม เดียวกัน เช่น หัวข่าวว่า *รว 7 นัดซ้อนหน้าหายทั้งแถบ* เนื้อข่าวว่า *จ่อยิงใบหน้าลึกทะลุทะลวงหายไป ทั้งแถบ...* เป็นต้น

ส่วนคำกริยาที่ปรากฏในหัวข่าวกับความน่า อาจซ้ำคำว่า ยิง แต่เปลี่ยนคำอื่นที่มา ประกอบ เช่น หัวข่าวว่า *ยิงแสกหน้าเย่นต์ไ้...* ความน่าว่า *จ่อยิงเผาขนกลางแสกหน้า* เป็นต้น สำหรับความ น่ากับเนื้อข่าวนั้น มักจะใช้คำที่ซ้ำกัน แต่ใช้คำขยายต่างกัน เช่น ความน่าว่า *...จ่อยิง เสี้ยใหญ่...* เนื้อข่าวว่า *...จ่อยิงอย่างใจเย็น...* เป็นต้น

ข. พฤติกรรมต่อเนื่องของผู้ยิง ส่วนใหญ่ในเนื้อข่าวจะระบุด้วยกริยาวลี ยิง ซ้ำ เพื่อย้ำความอำมหิต เป็นการประทุษร้ายที่เกิดขึ้นเมื่อผู้ถูกกระทำยังไม่เสียชีวิตในคราวเดียว จึงมีการตามไป ทำร้ายต่อจนถึงแก่ความตาย เช่น *ยิงรวไม่ยั้ง 8 นัดซ้อน...ตามไปจ่อยิงกหูอีก 2 นัด เพื่อให้แน่ใจว่าตายสนิท* เป็นต้น ข่าวลักษณะนี้จึงสื่อให้เห็นถึงเจตนาฆ่าอย่าง ไม่ลดละ

1.2.4 ประทุษร้ายด้วยอุปกรณ์หลายชนิดประกอบกัน พบว่าส่วนใหญ่จะเรียงลำดับตามเหตุการณ์ ให้ทราบได้ว่าผู้ถูกกระทำนั้นถูกกระทำด้วยวิธีการใดบ้าง นอกจากนี้มักจะกล่าวถึงรายละเอียดของการกระทำ อย่างชัดเจน เพื่อเน้นให้เห็นว่าผู้กระทำนั้นมีความ โกรธแค้นผู้ถูกกระทำหรือมีจิตใจที่โหดร้ายผิดไปจากบุคคล ทั่วไป ในบางครั้งจะใช้คำตามหลังกริยาวลี เพื่อย้ำให้เห็นถึงความโหดเหี้ยมจากการกระทำอีกด้วย เช่น *แทงซ้ำ กะชากซ้ำ ทะลวงซ้ำ จ่อยิงซ้ำ* เป็นต้น

1.2.4.1 ประทุษร้ายด้วยอุปกรณ์ 2 ชนิด

ก. ประทุษร้ายด้วยของมีคมและของแข็ง พบว่าหากผู้ถูกกระทำมีเพียงคนเดียว จะใช้กริยาวลีที่สื่อถึงความโหดเหี้ยมและอาฆาตแค้น ถ้าผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน ผู้กระทำก็มักจะมีมากกว่า 1 คนเช่นกัน สภาพศพมักมีความแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก ผู้กระทำมักใช้อาวุธต่างกันด้วย กริยาวลีที่แสดงพฤติกรรมก็มีหลากหลายตามของการกระทำ

ข. ประทุษร้ายด้วยปืนและของมีคม จากการศึกษาแสดงให้เห็นถึงการมุ่งเอาชีวิตอย่างไม่ลดละ กริยาวลีที่เกิดจากการกระทำของฆาตกรยังเน้นถึงความรุนแรง เช่น *รว...แล้วกะชกฆ่าอี๊ยบ* บางข่าวคล้ายผู้รายงานข่าวร่วมอยู่ในเหตุการณ์ด้วย

ค. ประทุษร้ายด้วยของแข็งและอุปกรณ์ที่ไม่ใช่อาวุธ มีการจำแนกให้เห็นได้อย่างชัดเจนด้วยคำกริยา เช่น *ทุบ ตี ฟาด* (ใช้ของแข็ง) พร้อมทั้งระบุผลที่ร่างกายเสมอ ส่วนกริยาที่เกิดจากการใช้เชือกหรือผ้าก็ระบุว่า *รัด* ซึ่งกระทำกับ *คอ* เท่านั้น นอกจากนี้ยังมีจะระบุอุปกรณ์ที่ใช้ทำร้ายด้วยเสมอ เช่น *เศษผ้าถู กางเกงวอร์ม สายไฟฟ้า เป็นต้น*

ง. ประทุษร้ายด้วยของมีคมและอุปกรณ์ที่ไม่ใช่อาวุธ ส่วนใหญ่จะใช้คำที่ทำให้รายละเอียดจากการทำลายศพ เพื่ออำพรางคดีหรือเพื่อความสะใจ แต่ผลของการ ทำร้ายยังปรากฏให้เห็นอย่างน่าสยดสยอง

1.2.4.2 ประทุษร้ายด้วยอุปกรณ์ 3 ชนิด พบว่ามีการใช้คำที่จำแนกชนิดของอาวุธ เช่น ของมีคม จะใช้ *แทง* *เฉาะ* เป็นต้น ของแข็ง จะใช้ *ทุบ ตี* เป็นต้น อุปกรณ์ที่เป็นเส้นหรือผ้า จะใช้ *รัด* *ขัน* *ชะเนาะ* เป็นต้น นอกจากนี้ก็จะแสดงถึงความโหดเหี้ยมและรุนแรง ยังสื่อถึงความทุกข์ทรมานของผู้ถูกกระทำอีกด้วย

1.2.5 ประทุษร้ายด้วยอุปกรณ์ที่ไม่ใช่อาวุธ มักจะประกอบด้วยกริยาที่สอดคล้องกับลักษณะของอุปกรณ์ เช่น เชือกหรืออุปกรณ์ที่มีลักษณะเป็นเส้น จะใช้คำว่า *รัด* ส่วนกรรมของ กริยาวลีนี้คือ *คอ* แต่ถ้าทำร้ายกันด้วยน้ำกรดหรือน้ำมัน จะใช้คำว่า *สาด* หรือ *ราด* นอกจากนี้ยังพบว่าหากอวัยวะของผู้ถูกกระทำเป็นประธานของประโยคเน้นผู้ถูกกระทำ มักจะมีคำว่า *ถูก* นำหน้ากริยาเสมอ และมักจะระบุอุปกรณ์อย่างชัดเจน

1.2.6 ประทุษร้ายด้วยร่างกาย ส่วนใหญ่จะปรากฏให้เห็นในข่าวประเภทข่มขืนกระทำชำเรา เนื่องจากการประทุษร้ายลักษณะนี้มักจะไม่ทำให้ผู้ถูกกระทำเสียชีวิต ยกเว้นผู้กระทำจะใช้อุปกรณ์ในการประทุษร้ายชนิดอื่นประกอบหรือใช้กำลังในการทำร้ายอย่างรุนแรง นอกจากนี้ยังพบว่ามีการปรับคำว่า *ขี้* มาใช้กับเรื่องทางเพศ เช่น *ข่มขืน* *ข่มขืนยับ* *ขี้* *ขี้ยับ* *ขี้กาม* โดยมีกรรมตรงเป็นสตรีเพศ ทั้งนี้เพื่อต้องการให้เห็นถึงความรุนแรงที่ผู้ถูกกระทำได้รับ และเพื่อแสดงให้เห็นถึงการใช้กำลังบังคับขืนใจในการร่วมประเวณีอย่างทารุณ

1.3 การใช้ประโยค ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1.3.1 ประโยคจำแนกตามโครงสร้าง พบว่าหัวข้อ และเนื้อข่าว ใช้โครงสร้างประโยคต่างกัน

1.3.1.1 หัวข่าว พบว่าส่วนใหญ่มักจะเป็นประโยคสามัญ รองลงมาคือประโยค ขั้วซ้อน และประโยคผสม โดยจะปรากฏให้เห็นอยู่บ้างในบางข่าว นอกจากนี้ยังพบว่าหัวข้อมักจะใช้ประโยคจากโครงสร้างประโยคเพื่อสื่อความรุนแรงในส่วนการกระทำของคนร้ายหรือ ฆาตกร ประโยคในหัวข้อมักจะเป็นประโยคขนาดสั้นที่กระชับเข้ากับเนื้อที่ซึ่งมีจำกัด มุ่งดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน อาศัยการละประธานหรือ

ละครกรรม เพื่อไม่ต้องกล่าวซ้ำ แต่การละดังกล่าวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคได้ตรงตามลักษณะสำคัญของภาษาไทย

1.3.1.2 เนื้อข่าว มักใช้ประโยคขนาดยาว ประโยคที่พบมักจะเป็นประโยคผสม- ซับซ้อนมากที่สุด เนื่องจากมีเนื้อที่มากพอที่จะผูกประโยค เพื่อแสดงเหตุผลหรือบอกความ ต่อเนื่อง และใช้ส่วนขยายหน่วยประโยคที่เป็นอนุพจน์ได้ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้คำเชื่อมในการขึ้นต้นประโยค เพื่อเชื่อมระหว่างประโยคแต่ละประโยค เนื่องจากเป็นการอธิบายรายละเอียดของเนื้อข่าว

1.3.2 ประโยคจำแนกตามความหมาย ประโยคเน้นผู้ถูกกระทำ ส่วนใหญ่จะพบใน เนื้อข่าว มีลักษณะการนำเสนอ โดยเน้นว่าประธานถูกกระทำอย่างรุนแรงและการกระทำนั้นไม่ใช่สิ่งพึงประสงค์ พบมากในความนำและเนื้อข่าว เนื่องจากสามารถบรรยายถึงสภาพของผู้ถูกกระทำได้อย่างละเอียดและยังระบุผู้กระทำไว้ภายในประโยคด้วย จากข้อมูลที่น่าสนใจพบว่าประโยคเน้นผู้ถูกกระทำนี้ สามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1.3.2.1 ผู้ถูกกระทำเป็นประธานของประโยค บางประโยคประธานที่ถูกกระทำอาจถูกละไว้ หากกล่าวถึงแล้วในประโยคที่มาก่อน ส่วนใหญ่มักจะระบุสถานภาพของผู้ถูกกระทำไว้ด้วย เช่น *สาวเมืองน้ำหอม ชายนิรนาม หมอหนุ่ม เป็นต้น*

1.3.2.2 อดีตนามของผู้ถูกกระทำเป็นประธานของประโยค พบว่ามีกรรมกระทำน้อยกว่าแบบที่เน้นผู้ถูกกระทำ มักจะปรากฏในส่วนของเนื้อข่าว ซึ่งสามารถเน้นรายละเอียดที่เป็นผลของการประทุษร้าย และยังมีกรรมบุพการณ์ที่คนร้ายใช้ด้วย

2. ความเหมาะสมของภาษาข่าวอาชญากรรม

จากการศึกษาผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

2.1 การดึงดูดความสนใจ

ในข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์แนวประชานิยม ภาษาที่ใช้ในหน้าแรกมักจะเป็นภาษาที่ดึงดูดความสนใจ โดยหวังผลเพียงเพื่อการตลาด

2.1.1 ขอบเขตของการดึงดูดความสนใจ ผู้วิจัยพบว่า การเขียนข่าวมักจะใช้ลีลาการเขียนเพิ่มเติมสีสัน เพื่อดึงดูดใจและกระตุ้นความสนใจของผู้อ่านข่าวให้ซื้อหนังสือพิมพ์ เกินหน้าที่การให้ข่าวสารข้อมูล โดยมักจะใช้คำที่สื่อถึงความเลวทรามเหี้ยมโหดกว่าปกติของผู้กระทำ การบรรยายสภาพศพ หรือแม้แต่ขั้นตอนการประทุษร้ายที่บรรยายเหมือนอยู่ในเหตุการณ์ แต่ผู้เขียนกลับลืมที่จะกล่าวถึงโทษที่ผู้กระทำควรจะได้รับ จึงอาจส่งผลให้ผู้รับสารเห็นการ แก้ปัญหาด้วยความรุนแรงเป็นเรื่องปกติ

สำหรับข่าวอาชญากรรมประเภทฆาตกรรมมักจะใช้วิธีดึงดูดความสนใจด้วยภาพที่แสดงความเคลื่อนไหวที่เร้าจินตนาการของผู้อ่าน ส่วนข่าวอาชญากรรมประเภทข่มขืนกระทำชำเรา หากผู้ถูกกระทำถึงแก่ชีวิต มักจะใช้วิธีดึงดูดความสนใจคล้ายๆ กับข่าวฆาตกรรม คือเน้นความโหดเหี้ยมของคนร้าย โดยเน้นที่คำกริยาข่มขืนหรือคำที่สื่อไปในลักษณะนี้ทุกครั้ง หลายครั้งแสดงสถานภาพของคนร้ายที่บกพร่องทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงประกอบกับคำกริยา เช่น *ครุพละหั่นกาม ดชด.- ครุฝึกสอนลวงข่มขืน รองเจ้าอาวาสหั่น เป็นต้น* กล่าวได้ว่าลักษณะการนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้น มักจะใช้การเขียนที่เร้าอารมณ์ของผู้อ่านเกินความ

จำเป็นหรือกล่าวได้ว่าเกินขอบเขตของการดึงดูดความสนใจ ซึ่งน่าจะกำหนดได้ว่าต้องไม่สร้างความหตุด้วยภาพความรุนแรงหืดโหดที่ไม่เป็นประโยชน์ในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร

2.1.2 การใช้ภาษาเพื่อการดึงดูดความสนใจ ผลการวิจัยนี้ได้ยืนยันว่าข่าวอาชญากรรมประเภทข่าวฆาตกรรมและข่าวข่มขืนกระทำชำเรา นั้น เขียนในรูปแบบของงานวรรณกรรม คือนเน้นการเร้าอารมณ์และความรู้สึก ผู้อ่านข่าวลักษณะนี้จึงถูกเร้าให้มุ่งสนองอารมณ์ เหมือนกับ การอ่านนิทานหรือนิยายมากกว่าการอ่านข่าวเพื่อรับข้อเท็จจริง นับว่าขัดกับหลักการของการเสนอข่าว ส่วนภาษาข่าวที่ใช้ก็มักจะให้ภาพด้านเดียวอย่างซีซาด โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้รับได้ครุ่นคิดและ เพิ่มพูนวิจารณญาณ

2.2 ความเหมาะสมเชิงจริยธรรม ผู้วิจัยพบว่า การนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้นยังขาดความ-เหมาะสมเชิงจริยธรรม เนื่องจากมักจะใช้วิธีการเขียนที่เน้นถึงความรุนแรง เพื่อสร้างจุดขายในการแข่งขันกันทางธุรกิจ โดยไม่พวงว่าเป็นการละเมิดข้อบังคับของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. 2541 วิธีการเช่นนี้ คล้ายจะเป็นแนวทางที่ยึดถือกัน อาจเป็นเพราะไม่มีการควบคุมให้ปฏิบัติตามข้อบังคับกันอย่างจริงจัง

เห็นชัดว่าผู้เขียนข่าวไม่ค่อยคำนึงถึงความเสียหายของบุคคลในข่าว เช่น ในข่าวข่มขืนกระทำชำเรา ถึงแม้ว่าผู้เขียนจะใช้นามสมมุติเรียกผู้ถูกกระทำ แต่ก็มักจะลืมนำคำนี้ถึงการใช้ข้อมูล ที่ไม่ควรเปิดเผย และอาจเป็นผลให้ผู้ที่ถูกข่มขืนเหล่านั้น พ้อจะคาดเดาได้ว่าผู้ถูกกระทำนั้น เป็นใคร ในบางครั้งการนำเสนอข่าวประเภท มักจะใช้ภาษาที่แสดงความน่าเกลียดที่น่ากลัวที่ปรากฏกับ ร่างกายของผู้ถูกกระทำ จนทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการเห็นภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นับว่าขัด จริยธรรมข้อที่ 12 ที่ว่าไม่ล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่ตกเป็นข่าวและข้อที่ 13 ที่ว่าต้องไม่ซ้ำเติมความทุกข์หรือโศกนาฏกรรมอันเกิดแก่สตรี

สำหรับข่าวฆาตกรรม มักใช้การบรรยายที่แสดงให้เห็นถึงความโหดเหี้ยมที่เกิดจากการกระทำ เช่น เลือดกระชูด เลือดสดๆ ไหลทะลัก สมอกระจาย ไล่ทะลัก เป็นต้น โดยไม่ ทำให้ ผู้ใดได้รับประโยชน์จากการนำเสนอ ซึ่งละเมิดข้อบังคับข้อที่ 15 ที่ว่าต้องไม่เสนอภาพข่าวที่อุจาดหรือน่าหวาดเสียว นอกจากนี้บางครั้งการให้ข้อมูลบางอย่าง อาจเป็นผลให้การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับผลกระทบได้ ในกรณีที่จับผู้ต้องหาได้ บางครั้งสื่อจะดวนสรุปเอาเองและเขียน โจมตีโดยแทรกความเห็นของตน จนสร้างความรู้สึกละเมิดขังให้เกิดกับผู้ต้องหาวิธีการสื่อสารเช่นนี้เท่ากับไม่ให้ความเป็นธรรม ทั้งที่ยังไม่มีการตัดสินว่าผู้ต้องหาจริงหรือไม่ หากผลออกมาในทางตรงกันข้าม ผู้ต้องหาย่อมได้รับผลกระทบทางด้านจิตใจอย่างรุนแรง เนื่องจากการตัดสินความผิดจากสังคมมาแล้ว จึงนับว่าละเมิดข้อบังคับข้อที่ 3 ที่ว่าต้องพยายามให้ความ-เป็นธรรมกับทุกฝ่าย ข้อบังคับที่ 7 ที่ว่าต้องเปิดโอกาสให้ฝ่ายถูกกล่าวหาได้แสดงข้อเท็จจริงและ ข้อบังคับที่ 16 ที่ว่าการแสดงความคิดเห็นหรือการวิพากษ์วิจารณ์ ต้องให้ความเที่ยงธรรมแก่ฝ่ายที่ถูกพาดพิงเสมอ

การนำเสนอข่าวในลักษณะเช่นนี้อาจทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ และอาจทำให้ ผู้คนทั่วไปรู้สึกว่าการก่ออยู่ในอันตรายหรือมีความไม่รู้สึกปลอดภัยในชีวิต ไปจนถึงเกิดความหตุ

2.3 การสร้างทัศนคติ ผู้วิจัยได้แบ่งการสร้างทัศนคติใน 3 ประเด็น ดังนี้

2.3.1 ความเกลียดชังต่ออาชญากร พบว่าผู้เขียนข่าวมักใช้นามวลี แสดงถึงความ- โหดเหี้ยมของผู้กระทำผิด โดยแฝงความรู้สึกเกลียดชังต่อตัวบุคคลคล้ายเป็นผู้วิปริต โดยกมลสันดาน ไม่มีทางที่จะขัดกลาให้เป็นคนดีขึ้นได้ การที่ข่าวไม่ได้นำเสนอว่าบุคลิภาพและ พฤติกรรมมีปัจจัยอย่างไรกำหนดขึ้น ก็เท่ากับไม่

ได้พิจารณามูลเหตุที่เกี่ยวข้องกับสังคมและ สิ่งแวดล้อม เช่น ความผิดพลาดในการอบรมเลี้ยงดู ค่านิยมที่ กระตุ้นให้เกิดความโลภ และ วิถีชีวิตที่บีบคั้นให้เกิดความรู้สึกคับแค้นหรืออยากจะมีอำนาจเหนือผู้อื่น เป็นต้น ในทางกลับกัน การเน้นว่าสาเหตุทั้งหมดมาจากผู้กระทำ ก็เท่ากับนำเสนอปลายเหตุ ซึ่งเป็นความจริง ส่วนเดียว

2.3.2 การแก่งแย่งและการใช้อำนาจ การนำเสนอข่าวที่สื่อถึงการทำร้ายกันเป็นประจำ โดยมักจะ เน้นให้เห็นว่าผู้กระทำมีอำนาจเหนือกว่าผู้ถูกระทำเสมอ จึงอาจจะทำให้ผู้อ่านตีความได้ว่าผู้ที่อ่อนแอข่มตก เป็นเหยื่อของผู้ที่เข้มแข็งหรือแข็งแรงเสมอ ดังนั้นผู้ที่อยู่รอดต้องเป็นคนที่ซึ่งใช้อำนาจกระทำกับบุคคลอื่นก่อน ที่บุคคลอื่นจะกระทำกับตน

นอกจากนี้ข่าวมักจะบรรยายสภาพของผู้ถูกระทำจนเกิดภาพอย่างชัดเจน การบรรยาย สภาพของผู้ถูกระทำล้วนแต่สื่อถึงความโหดร้ายและรุนแรง อันเนื่องมาจากความต้องการในการทำลายล้าง บุคคลอื่นให้ถึงแก่ชีวิต นอกจากนี้ยังสื่อให้เห็นถึงความสะใจของ ผู้กระทำ เมื่อผู้อ่านตกอยู่ในช่วงคับ แค้นใจและมีทัศนคติว่าต้องหาโอกาสระบายความแค้น เพื่อความสะใจจึงไม่คิดจะหาทางออกที่เหมาะสม เช่น ให้อภัยกัน หรือหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า

ในช่วงเวลาเลือกตั้งจะพบว่าประเภทนี้มากขึ้น และมักนำเสนอในลักษณะที่มีการ เตรียม การไว้ล่วงหน้า ข่าวเหล่านี้ล้วนสื่อให้เห็นว่าหากต้องการได้มาซึ่งอำนาจ วิธีที่ง่ายที่สุดคือการนำความรุนแรง มาใช้กำจัดคู่แข่ง ส่วนผลของการกระทำผู้เขียนมักจะเขียนเสมือนอยู่ใน เหตุการณ์ บรรยายถึงการไล่ล่า และสภาพอันน่าสยดสยองที่เกิดจากการไล่ล่าในครั้งนั้น

2.3.3 การแก้ปัญหาด้วยความรุนแรง ผู้เขียนข่าวมักจะเน้นการนำเสนอในแง่ของ ขั้นตอน การกระทำและผล ในบางข่าวอาจเกิดสาเหตุเพียงเล็กน้อย สื่อให้เห็นว่าคนในปัจจุบันขาดจิตสำนึก เมื่อรู้สึกไม่ พอใจสิ่งใด ก็มักจะใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหานั้นๆ โดยไม่คำนึงถึงผลลัพธ์อันเลวร้าย

ส่วนข่าวข่มขืนกระทำชำเรา มักจะสื่อให้เห็นถึงความขาดการยับยั้ง การมุ่งสนองความ ต้องการอย่างไรขอขอบเขต ส่วนสาเหตุที่ทำให้ข่าวประเภทนี้มีเพิ่มขึ้น อาจเป็นเพราะว่า เมื่อผู้กระทำผิดถูกจับ โทษที่ได้รับก็มีเพียงน้อยนิด ไม่น่ากลัวและรุนแรงเท่ากับการกระทำ

อย่างไรก็ดีจะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการโน้มน้าวความรู้สึกนึกคิดของประชา ชน โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์อย่างหนังสือพิมพ์ เพราะเป็นสื่อที่มีความคงทน สามารถนำกลับมาอ่านย้อนหลังได้ หนังสือพิมพ์จึงควรคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นหลังจากการนำเสนอสิ่งเหล่านี้

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในข่าวอาชญากรรมเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ น่าจะมีการ เปรียบเทียบลักษณะการใช้ภาษาในข่าวอาชญากรรมในสื่อหลายชนิด ว่าสื่อเหล่านั้น มีลักษณะการใช้ภาษา ในข่าวอาชญากรรมเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร